

1 Guidede Gallerivandring Forår 2025 Arken Julian Charriere + Frederik Næblerød

Frederik Næblerød – All walks of life

ARKEN åbner i 2025 den hidtil største soloudstilling med den danske kunstner Frederik Næblerød (f. 1988). Han er kendt for sin kompromisløse kunst, hvor han med stor skaberkraft udfordrer vores vante forståelse af maleri og skulptur i en rå, energisk og legende stil.

Med sine værker, der spænder fra maleri, keramik, bronze og tegning til store installationer, har han skabt et helt særligt kunstnerisk univers, der inviterer os indenfor i det spontane, absurde og humoristiske. Udstillingen på ARKEN bliver et intenst og sanseligt møde med Frederik Næblerøds kunst.

Udstillingen er fuld af overraskende rum, og på vejen rundt kommer man helt tæt på kunstneren og hans blik på samtiden. Frederik Næblerød udfolder et enestående, humoristisk og grænsebrydende formsprog i sine værker, der er samlet fra science fiction, myter, drømme og billeder, som han ser i hverdagen. Næblerød skaber kunst ud fra en stor indre nødvendighed, og på ARKEN er der lagt op til en udstilling, hvor kunst og liv flyder sammen.

Kunsthistoriker og museumsdirektør Christian Kortegaard Madsen dykker ned i Frederik Næblerøds fascinerende kunstneriske univers i kataloget FREDERIK NÆBLERØD ALL WALKS OF LIFE.

Ler, maling og midnatsdæmoner – i Frederik Næblerøds atelier

Frederik Næblerød (f. 1988) bukker sig ned over to store lærreder, der ligger fladt på gulvet sammen med fem mindre lærreder i forskellige størrelser. Næblerød går fra lærred til lærred, bøjer sig over dem, slynger malingen på direkte fra spanden, bruger hænder og fingre. I hjørnet af det store atelier, der ligger i en nedlagt industribygning i Københavns Sydhavn, står en keramisk ovn og brænder lydløst, mens tonerne fra et psykedelisk rocknummer fra 1970'erne af den iranske musiker Kourosh Yaghmaei (f. 1946) strømmer ud af højttalerne som et vibrerende lydteppe af romantisk, mellemøstlig melankoli. Klokken er 23.45, året er 2022, og det er fredag. Næblerød retter sin opmærksomhed mod to lærreder på hver 240 x 200 centimeter. Tilsammen udgør de ét stort maleri, der ligger på gulvet som en delvist bemalet flade. Om blot to dage vil en lastbil dreje om hjørnet til atelieret for at transportere værket de cirka 1.200 kilometer gennem

1 Guidede Gallerivandring Forår 2025 Arken Julian Charriere + Frederik Næblerød

Danmark, Tyskland og Polen til Tjekkiet, hvor det skal udstilles.

Siden Næblerød debuterede fra Det Kongelige Danske Kunstakademi i København i 2018, har han udviklet sig eksplosivt, og i dag er han blandt de mest eksponerede kunstnere i Danmark. Hans arbejde og personlighed er blandt andet blevet belyst i tv-programmet Kunstnerkolonien (2020) og reality-dokumentaren Ufortyndet (2021), hvor hans liv og kunstneriske udfoldelser er dokumenteret og iscenesat. Men Næblerøds berømmelse bunder også i hans profil på det sociale medie Instagram, hvor han med videoer og billeder beriger sine følgere med en blanding af musik, atelierstemning, lange køreture, socialiseren i højt tempo, resolute, arbejdende hænder i ler, maling i spandevig, lærreder, god vin og et inspirerende flow, der er hektisk, ungt, romantisk og svimlende. Tilsammen udgør det en selvbiografisk fortælling om en kunstner, der kører på et sjældent brændstof, som kun de færreste er i besiddelse af, og som kan få ham til at nå stjernerne eller eksplodere.

UD AF ATELIERET

Frederik Næblerød har en baggrund i street art- og graffiti miljøet, og selvom han i dag er forholdsvis traditionel i sit valg af medier – maleri, akvarel, blyant, tusch, ler og bronze – har han integreret gadekunstens letaflæselige formsprog i sit udtryk. Han har de seneste år bevæget sig fra såkaldt action painting – eller aktionsmaleri – med lakmaling til oliemaleri med pensler og fingre. Leret er stadig blandt de foretrukne materialer, men i sommeren 2024 præsenterede Næblerød sin første serie af bronzeskulpturer på Alice Folker Gallery i København. Ligesom Næblerøds lerskulpturer er bronzeværkerne karakterfulde, punkede, humoristiske, organiske og spontane i deres udtryk.

Som det også er tilfældet med maleriet, er der noget selvfølgeligt, legende og let over Næblerøds arbejde med leret, og kunsten synes at udspringe fra og blomstre omkring ham som det mest naturlige i verden. Den vokser ikke frem i skematiske, gennemtænkte strukturer, serier og temaer, men dukker snarere spontant op som perler på en snor, hvor hans karakteristiske stil er fællesnævneren, og ikke idéen om et særligt spor eller serie, der skal udforskes og følges. Næblerød er derfor også enormt produktiv, og selvom han med udstillinger på Horsens Kunstmuseum og Vejle Kunstmuseum i 2022, Gl. Holtegaard i Nordsjælland i 2023 og Skovgaard Museet i Viborg i 2024 har haft hænderne fulde af projekter, har han, sammen med blandt andre kunstneren Casper Aguila Christoffersen (f. 1985), arbejdet kunsten ud i virkeligheden, væk fra kunstmarkedet og museerne og derud, hvor den eksisterer for sin egen og de lokales skyld.

I akademitiden fra 2015 til 2016 transformerede de to kunstnere et forladt sommerhus på stranden i Korshage ved Rørvig til ét stort kunstværk. Der var også bondegårdsprojektet There Is a farm in Vig, hvor makkerparret fra 2018 til 2020 forvandlede en forladt landejendom til et helstøbt kunstværk, og endelig projektet Places Like This i 2024, hvor de overtog en nedlukket skole i Odsherred og med hjælp fra lokale institutioner og firmaer opbyggede en stedsspecifik totalinstallation, som offentligheden senere kunne besøge. Et lignende fænomen så man hos den internationale Cobra-bevægelse fra 1948 til 1952, hvis kunstnere, når de mødtes på deres såkaldte konferencer, havde for vane at totaludsmykke de lokaler, konferencen blev afholdt i. Interiøret i kunstneren Erik Nyholms (1911-1990) hus ved Hørbylund nær Silkeborg er et godt eksempel på resultatet af en sådan konference. Det samme er Frederiksholmhytten, eller 'Arkitekternes weekendhytte', i Bregnerød ved Farum, opført af og til studerende ved Arkitektskolen, hvor Cobra-bevægelsen også tilbragte en weekend i 1949 med en udsmykning af vægge og lofter som resultat. I modsætning til for eksempel Asger Jorn (1914-1973) og de andre Cobra-kunstnere arbejder Næblerød ikke i en klart defineret gruppering, men hans tilgang til kunsten ligner kongstanken hos Cobra-bevægelsen. Hos dem var kunsten noget, der flyder ud af atelieret, museerne og samlerhjemmene og ud, hvor livet leves, og hvor den slides og forgår.

ET FORUNDERLIGT LANDSKAB

1 Guidede Gallerivandring Forår 2025 Arken Julian Charriere + Frederik Næblerød

Tilbage i atelieret griber Næblerød en metalspand med industriel lakmaling. "Jeg er helt vild med denne her farve," siger han, idet han kaster malingen ud over lærredet. Den sandgule, som han har købt fra et større restparti af farveprøver i et byggemarked, eksploderer som et slag i den blå. Næblerød stiller spanden fra sig, så den efterlader en ring af maling på klinkegulvet, og smører det tykke, flydende farvelag ud mod lærredets kanter. Genkendelige former fremkaldes: en arm, en fod, en sko, et dyr, for igen at udviskes og trække sig sammen til en ny form: en enhjørning, en ubåd, en ulv. Næblerød spytter ned i en rød klat, så malingen fortyndes i midten. Han kigger op, mens han udbryder: "Se, den har et øje!" Langsomt vokser væsnet frem, et langbenet dyr med krumme kløer, sort mule og rød mave bag tydelige ribben.

Den jødiske maler Chaim Soutine (1893-1943) fra den såkaldte Pariserskole skabte maleriet Slagtet okse i 1925 som en parafrase over Rembrandts (1606-1669) verdenskendte Den slagtede okse fra 1655. Soutine arbejdede med en farvepalet, der i påfaldende grad finder genklang i Næblerøds maleri, men hvor Soutines slagtede okse er udspændt foran changerende blå draperi, samler malingen sig omkring Næblerøds dyr som en inddæmmende, hudnær dyne. Den fordeler sig i kemiske erosioner af farve og definerer et forunderligt landskab, en død havbund eller et astronomisk fænomen. De yderste lag tørrer først og indkapsler lommer af våd maling, der undertiden brister og flyder over i nye detaljer, før de størkner. Den irskfødte maler Francis Bacon (1909-1992) var måske bekendt med Soutines maleri, da han i 1954 malede Figure with Meat. Igen var afsættet Rembrandts mesterlige maleri, som Bacon parafraserede og kombinerede med den spanske Diego Velázquez' (1599-1660) portræt af Pave Innocens X fra 1650. Ser man bort fra Bacons neobarokke, altopslugende og skrækindjagende mørke, optræder der igen et lignende farvespil mellem den røde farve i dyrets blottede kød og den blå. Omend klædt i den hellige ultramarinblå fremstår Bacons præst uhyre diabolisk. I en positur, der er rettet direkte mod den, der ser på maleriet, løber blodet fra den opsprættede, ophængte okse ned over præstens ansigt, mens dyrekroppens ribben danner fjerdragten på to prægtige vinger. Bacons bizarre engel er ikke kun en kommentar til den katolske kirke, men også til kunstens nogle gange selvtilstrækkelige højtidelighed.

GLUBSKE HUNDE OG DOMMEDAGSSOLE

Frederik Næblerød rejser de to lærreder op og bærer dem ud til porten, så han kan overskue dem på afstand, og dér, i lyset fra atelieret og i den isnende oktobervind, brister den tynde indtørrede hinde over den røde klat, der danner dyrets øje, så malingen løber ned over dets kind. Tre dage senere, da værket er nået frem til udstillingsdestinationen, Telegraph Gallery i Olomouc, Tjekkiet, springer endnu en lomme af maling nederst umiddelbart til venstre for maleriets midte. Den klumpede masse bevæger sig langsomt ned ad lærredet, før den omsider tørrer ind blot få centimeter fra lærredets nederste kant. Dyrets hale svinger og skaber dynamisk uro omkring den statiske figur og giver associationer til den amerikanske abstrakte ekspressionist Jackson Pollocks (1912-1956) action painting med titlen Black over Yellow fra 1950. Her har Pollock i vanlig stil slynget maling i lange spor, der tilsammen danner et hvirvlende virvar, en tornado af bevægelse.

Næblerøds malerier er i familie med den abstrakte ekspressionisme og dens action painting. Der er ingen regler i Næblerøds verden, kun et åbent mulighedsrum inden for mediernes naturlige begrænsninger. Hans kunst bygger også på det spontanabstrakte, den surrealistiske automatisme med rødder i det underbevidste og endelig i det fantasifulde og naivistiske ligesom hos kunstnerne omkring Cobra. Også dadaisterne og surrealistene dyrkede, 30 år tidligere, barnets kreativitet som et ideal for det antiakademiske og anarkistiske og gjorde op med intellektualisering af kunsten. Næblerøds figurationer er på samme måde umiddelbare og i tråd med de udtryk, man ser i børnekunst, men de dækker også over mærkværdige og ofte urovækkende narrativer og symboler. Glubske hunde og afklædte kvinder i lænker. Alkohol og medicin i flasker. Poledancing, palmer, cirkusarenaer, kors, masker og regnbuer. Monstrøse væsner fortæller om kroppe i transformation, kulturer i forfald i en kemisk verden af syntetiske farver og dommedagssole.

1 Guidede Gallerivandring Forår 2025 Arken Julian Charriere + Frederik Næblerød

Den italienske kunstner Enrico Baj (1924-2003) malede sine såkaldte ultra bodies i 1950'erne: muterede væsner i en gold og ødelagt postnuklear verden. De to sole, der ofte står side om side i Bajs landskaber, markerer på surrealistisk vis det nye antropocæne verdensbillede, hvor mennesket har skabt sin egen bizarre, syntetiske og giftige apokalyptiske økologi. Bajs monstre er som regel, i modsætning til Bacons dæmoniske engel, velmenende og venlige. De rækker armene frem og vil mest af alt bare omfavnes og elskes. Næblerøds monstre dækker hele spektret, både de venlige og modbydelige, de smilende med læbestift og de forslugne med skarpe tænder.

Det seneste år har Næblerød som nævnt lagt action painting med den syntetiske maling på hylden og i stedet fordybet sig i oliemaleriet. Figurene er blevet mere optegnede og reliefagtige, og farverne er nu helt konkrete i deres afgrænsning. Der er muligheder i oliemaleriet, og tilfældighederne spiller ikke længere den samme udslagsgivende rolle for det færdige resultat. Det stiller krav til narrativerne. Næblerød er i udvikling og på vej frem. I disse år skriver han historie.

Tre ting du skal vide om Frederik Næblerød

Den 36-årige danske kunstner åbner i februar 2025 op for sin hidtil største soloudstilling her på museet.

Frederik Næblerød. Foto: Kavian Borhani

Altid let at genkende for sin rå, kompromisløse og legesyge stil er Frederik Næblerød på trods af sin unge alder allerede travlt i gang med at slå sit navn fast, nationalt og internationalt. Han er opvokset på Frederiksberg og tog sin afgang fra Kunstakademiet i København i 2018, hvorefter kunstneren påbegyndte et samarbejde med galleriet Alice Folker. Her er tre ting, du skal vide om Frederik Næblerød.

1. Som kunstner og som menneske er Næblerød energisk, produktiv og intuitiv. Han har en kæmpe dedikation til sin kunst, elsker at arbejde i sit atelier ude i Københavns Sydhavn og får konstant nye idéer. Med sit energiske sind og uendeligt travle hjerne fungerer kunsten som en kærkommen ventil for Næblerød til at få afløb for alle sine tanker og indtryk, drømme og mareridt, der tilsammen kommer til udtryk på overraskende og fascinerende vis i hans impulsive og vilde kunst.
2. Næblerød forklarer selv, at han i sin kunst er optaget af historiefortælling, og at han kan få sine idéer "alle steder fra – hele tiden". Hans motiver kan være et helt normalt dagligdagssyn, noget der har fanget hans opmærksomhed i gadebilledet, der så i Næblerøds evigt kunstproducerende hjerne bliver til et anderledes syret, diabolsk eller kulørt motiv. Ofte vil et motiv netop være snuppet ud af hverdagen, hvorefter han forvrænger indtrykket ligesom i drømme og dermed skaber værket i sin originale, legesyge stil.
3. I 2018 blev Næblerød, i fællesskab med kunstneren Casper Aguila, nomineret til AICA-prisen, også kaldet Kunstkritikerprisen. De to kunstneres fælles udstilling på Alice Folker med titlen Off-Grid Gallery (2019) modtog desuden en pris fra Statens Kunstfond.

1 Guidede Gallerivandring Forår 2025 Arken **Julian Charriere + Frederik Næblerød**

Solarstalgia Julian Charrière

Et stort spejl af antracitkul, en fortidig skov og et rave dybt inde i en palmeolieplantage. Oplev den fransk-schweiziske kunstner Julian Charrières højaktuelle værker, der undersøger menneskets forhold til naturen og rolle i klimaforandringer.

Udstillingen Solarstalgia tager dig med på en rejse gennem vores planets fortid og nutid. Bliv omsluttet af et mørklagt skovmiljø med plantearter, der dominerede jorden for 300 millioner år siden i kultiden. Kom med på en svimlende tur gennem tiden forbi forladte kulminer og olieboringer. Udstillingen viser, hvordan den verden, vi lever i nu, er dybt knyttet til disse steders historier. Den strækker sig over enorme tidsrum og afslører det indviklede samspil mellem fortid, nutid og fremtid.

Julian Charrière (f. 1987) er en central figur på den internationale samtidskunstscene. Med en aktivistisk og videnskabelig tilgang udforsker han vores opfattelse af naturen, og hvordan denne har ændret sig over tid. Charrière inviterer til kritisk refleksion over menneskets brug af naturens ressourcer og påvirkning af miljøet og økosystemer i altomfattende installationer.

Udstillingen Solarstalgia er Charrières første soloudstilling i Skandinavien.

Udstillingens titel, Solarstalgia, er en leg med begrebet 'solastalgia', der refererer til den længsel, vi kan føle, når vi oplever, at klimaforandringer påvirker vores nære omgivelser negativt. Forstavelsen 'solar' henviser til solen, som er et gennemgående tema i hele udstillingen.

Udstillingen er den anden i ARKENs udstillings-trilogi NATURE FUTURE, der fokuserer på forholdet mellem menneske, natur og teknologi.

Advarsel: Vær opmærksom på, at der er stærke lysglimt, mørke og tåge i udstillingen. Færdsel på eget ansvar.

Mads Kirk om JC

Den fransk-schweiziske kunstner Julian Charrière er højaktuel med sine kritiske og konceptuelt skarpsindige værker om klimakrisen. I altomfattende installationer og i en lang række forskellige kunstneriske medier såsom fotografi, performance, skulptur og video inviterer han til en kritisk refleksion over menneskets brug af naturens ressourcer og påvirkning af miljøet og økosystemer.

Julian Charrière har studeret på Berlins Akademie der Künste, hvor han studerede under Olafur Eliasson og blev færdig i 2013. I dag bor og arbejder han fortsat i Berlin, men i forbindelse med sit feltarbejde har han rejst verden rundt til en række steder af afgørende geologisk og energipolitisk betydning, heriblandt vulkaner, gletsjere og nedlagte olieraffinaderier såvel som til undersøiske og radioaktive territorier. Med sin aktivistiske og videnskabelige tilgang til samtidskunst udforsker Charrière idéer om naturen og dens transformation over mange millioner år.

Charrière arbejder på tværs af mange felter og medier og samarbejder ofte med komponister, forskere, ingeniører, kunsthistorikere og filosoffer. Et gennemgående tema i Charrières kunstneriske praksis er et fokus på opdagelsesrejsen i den globaliserede tidsalder: dens myter og dens politik.

Hans kunstværker har været fokus for soloudstillinger på en række internationale kunstmuseer, heriblandt SFMOMA i San Francisco (2021), MAMbo, Bologna (2019), Berlinische Galerie, Berlin (2018) og Parasol Unit Foundation, London (2015). Dertil har han også medvirket på Venedig Biennalen i 2017 og 2022 samt udstillet på bl.a. Centre Pompidou, Paris (2019) og Hayward Gallery, London (2018).

1 Guidede Gallerivandring Forår 2025 Arken Julian Charriere + Frederik Næblerød

[Udstillingen](#) er den anden i ARKENs udstillings-trilogi NATURE FUTURE, der fokuserer på forholdet mellem menneske, natur og teknologi.

Julian Charrière

Født i 1987 i Morges, Switzerland. Bor og arbejder i Berlin.

Uddannet fra Universität der Künste Berlin hvor han dimitterede Olafur Eliassons Institut für Raumexperimente i 2013.

Han har haft soloudstillinger på store kunstinstitutioner verden over som bl.a SFMOMA, San Francisco (2022); Langen Foundation, Neuss (2022); Dallas Museum of Art, Dallas (2021); og MAMbo, Bologna (2019). Han udstillede på Venedigbiennalen i 2017 og 2022.

Solarstalgia på ARKEN er hans første soloudstilling i Skandinavien.

Han er lige nu aktuell med bl.a. udstillingen Earth Listens When You Speak på LagoAlgo i Mexico City.

Kulturinformation anmeldelse:

Julian Charrière (f. 1987) er en visuel konceptkunstner af format. Som en opdagelsesrejsende drager han jorden rundt og indsamler videnskabeligt baserede informationer blandt andet hentet fra fysik, biologi, geografi, arkæologi og historie. Herpå blander han denne viden og skaber billeder, der får os til at opleve verden på en ny og anderledes måde.

Charrière er åbenlys inspireret af den romantiske maler [Caspar David Friedrich](#), der i år fejres i anledning af 250-året for hans fødsel. Tænk blot på hans ikoniske billede af den unge vandringsmand, der med ryggen til beskueren står på et klippefremspring og kigger ud over et tågefyldt bjerglandskab. Manden er formelt klædt, hvilket skal skabe en højtidelig stemning ved synet af den uendelige natur.

De truede økosystemer

Lige som Friedrichs vandringsmand drager Charrière ud for at se verden – omend fra et anderledes og nutidigt perspektiv. Det, der især interesserer ham, er menneskets forhold til naturen og vores påvirkning af miljøet.

På ARKENs nye udstilling "Solarstalgia" udforsker den fransk/schweiziske kunstner naturen og dens transformation over mange millioner år i den hensigt, at vi skal forholde os til de truede økosystemer og beskytte dem. En højaktuel og væsentlig problematik.

Nuklear forurening

Et kort tilbageblik på Charrières karriere: I 2016 fokuserede han på menneskets påvirkning af miljøet under den kolde krig, hvor både amerikanere og russere udforskede atombombers effektivitet som krigsvåben og bombernes skadelige påvirkning af miljøet.

Amerikanernes aktiviteter fandt sted på koraløen Bikini i Stillehavet, mens det Sovjetiske modstykke fandt sted i Kasakhstan.

På Bikini fandt Charrière smukke strandpartier med palmer ved solopgang. Altså tilsyneladende ren idyl. Men hvide pletter på hans billeder fra øen afslører radioaktive partikler, der ikke kan ses med det menneskelige øje. Det skyldes, at Charrière anbragte sandkorn fra det radioaktive område på negativerne under fremkaldelsesprocessen.

Charrière fandt heller ikke umiddelbare tegn på nuklear forurening i Kasakhstan. De radioaktive partikler på billederne kom i dette tilfælde frem ved lange eksponeringer i mørke.

1 Guidede Gallerivandring Forår 2025 Arken **Julian Charrière + Frederik Næblerød**

Ophold i radioaktive områder

Selv om det er farligt at opholde sig i radioaktive områder, måtte Charrière være der selv. Som den berømte engelske maler William Turner, der lod sig binde til en skibsmast for at kunne gengive elementernes rasen.

Naturligvis måtte Charrière og hans medarbejdere være klædt i beskyttende heldragter. Og selvfølgelig var opholdene i de forurenede områder begrænsede.

Optagelser i polarmørke

Globetrotteren Charrière har også udforsket gletsjere fx i Schweiz, Island, Grønland samt på Sydpolen. Resultatet kan blandt andet opleves i videoen "Towards No Earthly Pole" fra 2019.

Filmen rummer scener, der er optaget i polarmørke med to droner. Den ene sørger for lys, mens den anden tager billederne. Dermed får vi indblik i et landskab, intet menneske har set tidligere. Charrière supplerede med fotos af sig selv, mens han forsøger at smelte en gletsjer med en bunsenbrænder. På billederne ses han som en lille sort skikkelse på et kæmpe isbjerg, der forgæves kæmper mod naturen.

Arkens udstilling

Titlen på Julian Charrières højaktuelle udstilling "Solarstalgia", leger med begrebet solastalgia (altså uden r), der antyder en kollektiv dybt rodfæstet angst for miljøforandringer og klimakollaps. Begrebet "solar" dækker som bekendt over teknologier, der kan omdanne solenergi til elektrisk energi fx ved brug af solpaneler og dermed medvirke til at forebygge klimatiske katastrofer.

Som anført i indledningen til denne anmeldelse henligger hele udstillingen i mørke. Totalt mørke! Det tager 5-10 minutter at vænne sig til det. Men herpå får man en forrygende oplevelse i hele Arkens kunstakse samt i en af de tilstødende sale.

Den første skulptur på udstillingen er næsten ikke til at få hold på, da ens øjne endnu ikke har vænnet sig til tussmørket. På hjemturen går det imidlertid bedre. Skulpturen med titlen "Soothsayer" består af en blok af antracit-kul, der er fastgjort i en ramme af rustfrit stål. Kulblokken har et hul, der kan rumme et menneskehoved. Kig ind i tussmørket og tænk over din egen plads i den 300 millioner år lange tidslinje for kullets dannelse!

Panchronic Garden

Herpå bevæger vi os ind i installationen "Panchronic Garden", 2022. Der er tale om en tilsyneladende uendelig mørk skov med padderokbregner, cycader og andre planter, der nedstammer fra de arter, som førte til dannelsen af kultiden. En geologisk periode fra 359 til 299 millioner år siden. Dengang dannedes store kulaflejringer.

Kulaflejringerne ødelagde næsten alt liv, men skabte en ilt-rig atmosfære. Når planterne fra kultiden oplyses af infrarødt lys, ligner de nærmest fossiler. Periodisk oplyses rummet af stroboskopisk lys, der nærmest er blændende. I det hvide lys får planterne atter deres naturlige grønne farve. Dermed rekonstrueres økosystemet for et kort øjeblik.

Vulkanske sten – en særlig oplevelse

Efter besøget i den pankroniske have træder vi ind i en kæmpe sal, der ligeledes henligger i tussmørke kun oplyst af en storskærm i den ene ende og en installation i den modsatte ende. Midt i salen finder vi blandt andet vulkanske kul med indsatte kugler af sort vulkansk glas. Deres glatte overflader ligner stirrende øjne. De skal minde os om, at den geologiske natur er langt mere dynamisk og levende, end vi kan se.

1 Guidede Gallerivandring Forår 2025 Arken

Julian Charriere + Frederik Næblerød

Installationen "Vertigo", 2021, udforsker, hvordan vi oplever verden og de geologiske kræfter, der former den. Over en udboret onyx-kampesten roterer stenens egen kerne. Stenen udsender blændende lys, som skaber en særlig oplevelse, når man står foran den med lukkede øjne.

Videoinstallationer

På kæmpeskærme vises videoerne "An Invitation to Disappear", 2018, (ca. 76 min.) og "Controlled Burn", 2022, (32 min.). I sidstnævnte kommer vi på en svimlende rejse gennem tiden ved hjælp af droneoptagelser, der udforsker kulminer, olieboringer og køletårne, alt sammen sat mod en baggrund af fyrværkeri.

"An Invitation to Disappear" fokuserer på nutidens palmeolieplantager, som har erstattet de oprindelige jungleområder, der var kendetegnet ved en stor artsvariation.

Forvandlingen til palmeolieplantager skyldes den globale efterspørgsel efter palmeolie, som hyppigt benyttes i færdigretter, kosmetik, madolie og endog i biobrændstoffer. Fremstillingen sker ikke blot i Sydøstasien, men også i Latinamerika. De stoffer, vi taget for givet i dagligdagen, bidrager altså til globale miljøkatastrofer.

Vurdering

FNs netop overståede klimakonference COP29 i Baku, Aserbajdsjan, har med al tydelighed vist, hvor vanskeligt det kan være at få verdens lande til at gå sammen om at løse klimaproblemerne. Ikke mindst på grund af de økonomiske konsekvenser. Konferencens slutdokument betyder, at støtten fra de rige lande frem mod 2035 skal tredobles til 300 milliarder dollar årligt.

Men det er slet ikke nok, siger de fattigste lande, som bakkes op af eksperter og ngo'er. "Too little, too late" og en "joke" er to prædikater, der bliver hæftet på klimaaftalen. Der må altså gøres mere for at redde kloden.

Med udstillingen SOLARSTALGIA forsøger Julian Charrière at råbe verden op på sin særlige måde, hvilket han gør uhyre effektivt. Videoerne indeholder således lige dele poesi og politik. Og måske er det netop det, der skal til for at gøre det usynlige synligt, og at vi dermed får øjnene op for alvoren i klimaproblematikken.

Næppe nogle af ARKENs gæster vil forlade udstillingen uden for alvor at måtte forholde sig til vores brug af naturens ressourcer og påvirkning af miljøet og økosystemerne.

En højaktuel og væsentlig udstilling, der giver stof til eftertanke!